

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 9 januari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0399
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0538/A

Verzoekende partij	de heer [REDACTED] vertegenwoordigd door advocaten Gregory VERMAERCKE en Frederick HALLEIN met woonplaatskeuze op het kantoor te 8200 Sint Andries, Dirk Martensstraat 23
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkommende partijen	het college van burgemeester en schepenen van de stad MENEN vertegenwoordigd door advocaat Bart DE BECKER met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Loofstraat 39de bvba GLOBAL DEVELOPMENT SOLUTIONS vertegenwoordigd door advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Lies DU GARDEIN, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8020 Oostkamp, Domein de Hertem, Hertsbegestraat 4de nv WEGGEVOERDENLAAN PROPERTIES vertegenwoordigd door advocaten Dirk VANHEUVEN en Dorien GEEROMS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 21 april 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 25 februari 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep “[REDACTED] als vertegenwoordiger van de buurtbewoners” tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen van 14 december 2015 houdende het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de derde tussenkommende partij voor het bouwen van een

distributiecentrum op de percelen gelegen te [REDACTED], met als kadastrale [REDACTED], onontvankelijk verklaard.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partijen dienen een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 21 november 2017.

De tussenkomende partijen verschijnen op de zitting.

Advocaat Bart DE BECKER voert het woord voor de eerste tussenkomende partij.
Advocaat Lies DU GARDEIN voert het woord voor de tweede tussenkomende partij.
Advocaat Dirk VAN HEUVEN voert het woord voor de derde tussenkomende partij.

De verzoekende partij verschijnt schriftelijk.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partijen verzoeken met aangetekende brieven van 20 juli 2016, 1 augustus 2016 en 5 augustus 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partijen met beschikkingen van 14 oktober 2016 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

De derde tussenkomende partij dient op 16 augustus 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een distributiecentrum op de percelen gelegen te [REDACTED]. Voor de percelen die op het grondgebied van de stad Kortrijk gelegen zijn wordt dezelfde aanvraag ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk.

De percelen van de betrokken aanvraag zijn gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Kortrijk', goedgekeurd op 20 januari 2006, deelplan 2 'Specifiek regionaal bedrijventerrein voor transport LAR Zuid' en van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Leievallei en open ruimte omgeving Kortrijk', goedgekeurd op 7 november 2008, deelplan 4 'Omgeving LAR- Zuid'. De percelen zijn tevens gelegen binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'Solitaire vakantiewoningen- Interfluvium', definitief vastgesteld door de Provincieraad op 25 juni 2015.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 22 september 2015 tot en met 21 oktober 2015, dient onder meer de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 14 december 2015 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de derde tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing wordt op 15 januari 2016 beroep aangetekend "tegen het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning aan Weggevoerdenlaan Proporties N.V." Het beroep wordt gericht aan: *"de heer Carl Decaluwé, Provinciegouverneur West-Vlaanderen, sectie ruimtelijke ordening, Provinciehuis Boeverbos, Koning Leopold III laan 41, 8200 Sint-Andries."*

Onder de titel "Naam, hoedanigheid en adres van verzoekers" wordt het volgende vermeld:

"[REDACTED]"

Het voorwerp van het beroep wordt in het beroepsschrift als volgt omschreven:

"Wij tekenen bij u beroep aan tegen de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een distributiecentrum voor de groep Van Marcke op LAR-zuid verleend door de stad Menen (dossiernummer B/2015/225), waarvan we hierbij afschrift voegen."

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt in zijn verslag van 22 februari 2016 over de ontvankelijkheid van het administratief beroep het volgende:

"...

Op 15/01/2016 heeft de familie [REDACTED] beroep ingesteld tegen de beslissing van het schepencollege van MENEN houdende toekenning stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan WEGGEVOERDENLAAN PROPERTIES nv, tot het bouwen van een distributiecentrum.

Overeenkomstig artikel 4.7.21 §2 VCRO kan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen, beroep instellen bij de deputatie.

In het bijzonder stelt artikel 1, §1 van het beroepenbesluit dat het beroepschrift een, omschrijving dient te omvatten van de hinder of nadelen die de beroepsindiener ondervindt ingevolge de bestreden beslissing, en dit op straffe van onontvankelijkheid.

Hierbij dient de beroepsindiener haar persoonlijk, direct en actueel belang aan te tonen en dit aan de hand van voldoende waarschijnlijk gemaakte hinder en nadelen, waarbij het causaal verband met de bestreden beslissing op het eerste zicht niet betwistbaar is. (RVVb, 26 april 2011, nr. A/2011/0052) Het louter nabuurschap op zich volstaat niet om te doen besluiten dat er sprake is van een rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadeel. (RVVb, 26 april 2011, nr. A/2011/0052)

In dat verband moet worden gewezen dat het beroepschrift geen expliciete omschrijving omvat van de hinder of nadelen. Zo tonen de beroepsindieners elk individueel op geen enkele wijze aan hoe hun eigendom of woonplaats zich situeert ten opzichte van de bouwplaats. In de mate van het mogelijke kan het derde legaliteitsaspect als een omschrijving van de hinder of nadeel worden aanzien. (P.7, "De vergunning is op basis van de pertinente risico's voor de volksgezondheid en impact op de leefkwaliteit en omgeving onaanvaardbaar.")

Het beroepschrift wijst "dat er voldoende wetenschappelijke gegevens beschikbaar zijn die erop wijzen dat de realisatie van LAR-zuid een reëel risico inhoudt voor de gezondheid van omwonenden". Dit wordt geargumenteed door te wijzen op chroomverontreiniging en op fijn stof.

Uit deze argumentatie zijn er redelijke twijfels of beroepsindieners voldoende aannemelijk maken dat zij ingevolge de bestreden beslissing rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadeel zullen ondergaan.

Om die reden wordt de vraag naar ontvankelijkheid aan de wijsheid van de deputatie overgelaten.

CONCLUSIE EN VOORSTEL

Overwegende dat er redelijke twijfels rijzen of de beroepsindieners voldoende aannemelijk maken dat ze rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadeel zullen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing; dat om die reden de vraag omtrent ontvankelijkheid aan de wijsheid van de deputatie wordt overgelaten;

...

De verwerende partij verklaart het beroep op 25 februari 2016 onontvankelijk. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

" ...

Samen met de PSA moet worden vastgesteld dat het beroepschrift geen expliciete omschrijving van de hinder of nadelen omvat. Waar de PSA in de derde legaliteitsbelemmering toch een omschrijving van de hinder of nadelen meent te kunnen afleiden, moet worden gewezen dat dit op zich niet als evident kan worden aanzien.

Niettemin is de deputatie gehouden de nodige zorgvuldigheid aan de dag te brengen om de vermeende hinder of nadelen in het derde legaliteitsaspect nader te onderzoeken.

In het bijzonder wordt in de derde legaliteitsbelemmering gewezen dat er voldoende wetenschappelijke gegevens beschikbaar zijn die erop wijzen dat de realisatie van LAR-zuid een reëel risico inhoudt voor de gezondheid van omwonenden. Dit wordt geargumenteed door te wijzen op chroomverontreiniging en op fijn stof.

Uit deze argumentatie concludeert de PSA dat er redelijke twijfels bestaan of beroepsindieners voldoende aannemelijk maken dat zij ingevolge de bestreden beslissing rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadeel zullen ondergaan. De vraag of het beroep al dan niet onontvankelijk is, wordt aan de deputatie overgelaten.

Zoals hoger door de PSA reeds aangehaald dient de beroepsindienaar haar persoonlijk, direct en actueel belang aan te tonen en dit aan de hand van voldoende waarschijnlijk gemaakte hinder en nadelen, waarbij het causaal verband met de bestreden beslissing op het eerste zicht niet betwistbaar is. (RVVb, 26 april 2011, nr. A/2011/0052) Het louter nabuurschap op zich volstaat niet om te doen besluiten dat er sprake is van een rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadeel. (RVVb, 26 april 2011, nr. A/2011/0052)

In dat verband stelt de deputatie vast dat het causaal verband tussen de bestreden beslissing en de opgeworpen chroomverontreiniging niet voorhanden is. Dit geldt des te meer aangezien beroepsindienaar zelf aangeeft dat de herkomst van de chroomverontreiniging nog niet gekend is.

Inzake de hinder veroorzaakt door fijn stof wordt in het beroepschrift verwezen naar wetenschappelijke publicaties en naar de rapportering uit 2014 van de Vlaamse regering over de stand van zaken in het luchtkwaliteitsplan. In deze rapportering wordt aangehaald dat binnen de sector van de wegverkeer de grootste emissies afkomstig zijn van diesilverkeer en dat transport en meer in het bijzonder wegverkeer het grootste aandeel heeft in de emissies enerzijds en overschrijdingen anderzijds. De deputatie stelt evenwel vast dat een algemene verwijzing naar een rapport geenszins aannemelijk maakt dat het project op zich in concreto naar de beroepsindieners toe persoonlijk rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadeel met zich meebrengt.

Bovendien moet worden vastgesteld dat beroepsindieners optreden als "vertegenwoordiger van buurtbewoners". Dit betekent dat de beroepsindieners voldoende gemachtigd moeten zijn door de buurtbewoners om beroep bij de deputatie te kunnen indienen. (RVVb, 29 maart 2011, nr. A/2011/0035)

*In casu is het beroep ingediend door de familie ████████ die optreedt als "vertegenwoordiger van buurtbewoners". Als bijlage bij het beroepschrift is een petitie lijst gevoegd waar in de hoofding staat aangegeven **"Bijlage bij het bezwaarschrift** tegen de stedenbouwkundige vergunning van Weggevoerdenlaan Properties nv". Hieruit kan men in hoofde van de ondertekenaars onmogelijk een volmacht afleiden om bij de deputatie beroep aan te tekenen. Enkel ten aanzien van de heer ████████ kan men hoogstens een mandaat afleiden aangezien hij zowel de petitie lijst als het beroepschrift heeft ondertekend. Men mag*

redelijkerwijs aannemen dat de ondertekenaar van het beroepschrift zichzelf voldoende heeft gemandateerd door mede de petitielijst te ondertekenen.

Tenslotte moet worden vastgesteld dat het beroepschrift zich niet richt tot de deputatie maar tot de provinciegouverneur, wat doet suggereren dat men zich beroept op het algemeen administratief toezicht, terwijl artikel 4.7.21 VCRO uitdrukkelijk voorziet in een bijzonder administratief beroep bij de deputatie. Aangezien evenwel de overige vormvereisten zoals voorzien in artikel 4.7.21 VCRO zijn nageleefd (betaling dossiervergoeding, bewijs van beveiligde zending naar zowel het schepencollege als naar de aanvrager van de vergunning) moet redelijkerwijs worden aangenomen dat het beroep wel degelijk tot de deputatie is gericht. De deputatie is dan ook bevoegd om zich uit te spreken over het ingestelde beroep.

Uit dit alles moet worden besloten dat het ingestelde beroep onontvankelijk is.

4B CONCLUSIE

Overwegende dat overeenkomstig artikel 1, §1 van het beroepenbesluit het beroepschrift een omschrijving dient te omvatten van de hinder of nadelen die de beroepsindiener ondervindt ingevolge de bestreden beslissing; dat deze vereiste is voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid; dat het beroepschrift geen expliciete omschrijving van de hinder of nadelen omvat; dat na zorgvuldig onderzoek van het beroepschrift moet worden besloten dat beroepsindieners op geen enkele wijze aannemelijk maken persoonlijk rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadeel te zullen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing; dat overigens het beroep weliswaar wordt aangetekend namens de buurtbewoners, doch enkel de heer [REDACTED] als beroepsindiener kan worden aanzien;

...

Dit is de bestreden beslissing.

De verwerende partij neemt een gelijkaardige beslissing voor het beroep dat is ingesteld tegen de voorwaardelijke vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk van 14 december 2015. Ook deze beslissing wordt voor de Raad bestreden en is gekend onder het rolnummer 1516/RvVb/0552/A.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt dat haar administratief beroep ten onrechte onontvankelijk werd verklaard door de verwerende partij en dat zij een evident belang heeft om deze nadelige beslissing aan te vechten.

De eerste tussenkomende partij werpt verschillende excepties op. Zij acht de vordering van de verzoekende partij, met verwijzing naar artikel 4.8.11, § 1 VCRO, onontvankelijk omdat het administratief beroep niet op rechtsgeldige wijze werd uitgeput. Ze stelt verder dat het administratief beroep onontvankelijk is omdat het werd gericht aan de gouverneur en niet aan de deputatie, dat het werd ingediend door een feitelijke vereniging zonder rechtspersoonlijkheid en dat er in het beroepsschrift niet wordt aangegeven welke hinder of nadelen de verzoekende partij persoonlijk zou kunnen ondervinden. De eerste tussenkomende partij besluit dat de verzoekende partij geen voordeel kan halen uit een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, aangezien de verwerende partij hoe dan ook de onontvankelijkheid van het beroep zal moeten vaststellen.

De derde tussenkomende partij werpt gelijkaardige excepties op, met als uitgangspunt dat de verzoekende partij geen belang heeft omdat een gunstige herstelbeslissing rechteens onmogelijk is. Ze stelt dat het administratief beroep aan de gouverneur en dus aan de verkeerde instantie is gericht, dat het uitgaat van een feitelijke vereniging zonder rechtspersoonlijkheid, dat een administratief beroep namens buurtbewoners onontvankelijk is of dat er minstens een ongeldige lastgeving/mandaat is en dat het beroepsschrift niet ondertekend is met een identificeerbare handtekening. Tenslotte stelt de derde tussenkomende partij dat de verzoekende partij geen voldoende belang kan doen gelden om de nietigverklaring te bekomen van de bestreden beslissing omdat de verzoekende partij op stedenbouwkundig vlak geen voldoende belang heeft bij haar beroep.

De verzoekende partij repliceert dat het administratief beroep niet werd ingesteld namens of in opdracht van de buurtbewoners, maar ingediend werd door de heer [REDACTED] en [REDACTED], samen 'de familie [REDACTED]', als natuurlijke personen, dat het niet aan de Raad is om in het kader van voorliggende procedure uitspraak te doen over de ontvankelijkheid van het administratief beroep, dat alles er op wijst dat het administratief beroep werd ingediend bij de deputatie, dat de handtekening van de heer [REDACTED] werd geplaatst op het beroepsschrift en op de namenlijst van de buurtbewoners die bij het administratief beroep werd gevoegd en dus wel identificeerbaar is en dat het administratief beroep wel een omschrijving bevat van (on)rechtstreekse hinder en nadelen en de exceptie in feite de grond van de zaak betreft. Ze stelt tenslotte dat ze onmiskenbaar een procedureel belang heeft bij voorliggende vordering tot vernietiging, nu het administratief beroep onontvankelijk werd verklaard.

In de laatste schriftelijke uiteenzettingen van de eerste en derde tussenkomende partij wordt niets wezenlijks toegevoegd.

Beoordeling door de Raad

1.

De bestreden beslissing is beperkt tot het onontvankelijk bevinden van het administratief beroep, in zoverre het is ingediend door de verzoekende partij. Uit de overwegingen in de bestreden beslissing, aangehaald in de feitenuiteenzetting, blijkt dat de verwerende partij zich 'bevoegd' acht om uitspraak te doen over het administratief beroep voor zover het is ingesteld door de verzoekende partij, doch tot de conclusie komt dat het causaal verband tussen de bestreden beslissing en chroomverontreiniging niet voorhanden is en dat een "algemene verwijzing naar een rapport" niet voldoende is om persoonlijke hinder en nadelen aannemelijk te maken.

2.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid VCRO duidt de belanghebbenden aan die een rechterlijk beroep bij de Raad tegen een in laatste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissing kunnen instellen.

Tot die belanghebbenden behoren de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde derden die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen als gevolg van de vergunningsbeslissing kunnen ondervinden. Het gaat om dezelfde categorie als de in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO vermelde belanghebbenden die het bij de deputatie openstaand georganiseerd administratief beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen kunnen instellen. De aard van de aannemelijk te maken hinder en nadelen als gevolg van de vergunningsbeslissing om toegang tot de deputatie en vervolgens tot de Raad te verkrijgen, is dezelfde.

3.

Los van de vraag of een de verzoekende partij belang heeft om administratief beroep in te stellen tegen een vergunningsbeslissing genomen in eerste administratieve aanleg, hetgeen tot de beoordelingsbevoegdheid behoort van de verwerende partij, kan een partij wiens administratief beroep onontvankelijk wordt bevonden belang hebben om deze vaststelling te betwisten. Dit belang is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

Het onontvankelijk bevinden van een administratief beroep dient te worden beschouwd als een voor de Raad aanvechtbare "vergunningsbeslissing". (zie Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, 2011/1, 195).

4.

Artikel 4.8.11, tweede lid VCRO bepaalt dat degene aan wie verweten kan worden dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet bestreden heeft met een daartoe openstaand georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, geacht wordt te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden. Zoals blijkt uit de parlementaire voorbereiding van het

ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, vereist die bepaling niet louter dat een derde het hem ter beschikking staand georganiseerd administratief beroep instelt, maar dat hij het op een correcte, ontvankelijke wijze uitput (MvT, *Parl. St.* VI. Parl., 2008-09, nr. 2011/1, 220).

In de mate dat de eerste tussenkomende partij opwerpt dat vordering van de verzoekende partij onontvankelijk is omdat het administratief beroep niet op een rechtsgeldige wijze werd uitgeput, valt haar exceptie samen met de grond van de zaak. De exceptie vergt immers een onderzoek van de in het enig middel geformuleerde wettigheidskritiek op de motieven in de bestreden beslissing om het administratief beroep als onontvankelijk wegens gebrek aan aangetoonde of aannemelijk gemaakte hinder of nadelen af te wijzen.

5.

Nog daargelaten de vraag of het de Raad toekomt om te oordelen over het al dan niet voldaan zijn aan de ontvankelijkheidsvereisten van een ingesteld administratief beroep, kan niet ingegaan worden op de excepties van de tussenkomende partijen die daar betrekking op hebben. Een tussenkomende partij kan, hetzij, een verzoek tot vernietiging dat is ingesteld bij de Raad ondersteunen, hetzij, bij de Raad tussenkomen om verweer te voeren tegen de ingestelde vordering tot vernietiging. Een tussenkomende partij kan echter de rechtsstrijd niet wijzigen door het voorwerp van het beroep te verruimen. De excepties van de tussenkomende partijen dat het administratief beroep aan de gouverneur en dus aan de verkeerde instantie is gericht, dat het uitgaat van een feitelijke vereniging zonder rechtspersoonlijkheid, dat een administratief beroep namens buurtbewoners onontvankelijk is of dat er minstens een ongeldige lastgeving/mandaat is en dat het beroepsschrift niet ondertekend is met een identificeerbare handtekening, zijn in werkelijkheid middelen tot nietigverklaring van de bestreden beslissing, waarin, op deze punten, een ander standpunt is ingenomen. In de bestreden beslissing is immers aanvaard dat het administratief beroep (mede) is ingesteld door de heer [REDACTED] en is aangenomen dat het wel degelijk is gericht tot de deputatie.

6.

In de mate dat de tussenkomende partijen aanvoeren dat het administratief beroepsschrift geen uiteenzetting bevat van persoonlijke en hinder en nadelen, kan verwezen worden naar de bespreking van het enig middel dat is aangevoerd door de verzoekende partij, waarin dit standpunt, dat ook is ingenomen in de bestreden beslissing, precies wordt betwist.

7.

De conclusie van het voorgaande is dat de excepties van de eerste en derde tussenkomende partijen, in de mate dat de kritiek erin ontvankelijk is, niet kunnen worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 4.7.1, §2, 2° en 4.7.23 VCRO, van artikel 1, §1, eerste lid, 3° en tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake

stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, van de wet van 29 juli 19912 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het motiverings-, redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Zij zet onder meer uiteen:

“ ...

Vooreerst wordt in het beroepschrift duidelijk vermeld dat de verzoekende partij woont te 8930 Rekkem, Bedevaartweg 51 (zie stuk 4a), i.e. op nauwelijks 400 meter van de bouwplaats (zie ook punt II.A en stuk 8).

Uit diverse plannen van het aanvraagdossier (stuk 9a-c) en de bestreden beslissing (stuk 6) blijkt ook overduidelijk waar de woonplaats van de verzoekende partij ten opzichte van de bouwplaats gelegen is, zodat dienaangaande bezwaarlijk betwist kan worden dat de verzoekende partij een nabije omwonende is.

Zoals hierna zal blijken, valt - in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij heeft beslist - uit het beroepschrift van de verzoekende partij wel degelijk de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen af te leiden (net zoals het ook een inhoudelijke argumentatie bevat in verband met de onregelmatigheden van de bestreden beslissingen).

In het beroepschrift (zie stuk 4a, pg. 7-11) wordt in de zogenaamde ‘derde legaliteitsbelemmering’ gewezen op de reële risico’s van het bouwproject op de gezondheid van de omwonenden – waaronder ook de verzoekende partij -, meer bepaald ingevolge de problematiek inzake chroomverontreiniging en fijn stof.

Zo wordt in het administratief beroepschrift (stuk 4a) inzake chroomverontreiniging o.m. expliciet gewezen op:

- *de aanwezigheid van chroomverontreiniging t.h.v. LAR-noord (cfr. beschrijvend bodemonderzoek van Soresma d.d. 28 juli 2006);*
- *de verdere verspreiding en aanwezigheid van deze chroomverontreiniging t.h.v. LAR-zuid, i.e. het projectgebied waarbinnen de bouwplaats gelegen is (cfr. e-mail OVAM d.d. 14 december 2015 en technisch verslag);*
- *het uitermate mobiel en heterogeen karakter van chroom (VI) (cfr. diverse wetenschappelijke literatuur)*

Het feit dat de herkomst van de chroomverontreiniging niet gekend zou zijn, is daarbij - in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt - allerm minst relevant, laat staan dat dit kan volstaan om (ten onrechte) te besluiten dat er geen causaal verband zou zijn tussen de bestreden beslissing en de chroomverontreiniging.

Niet de herkomst, maar wel de loutere aanwezigheid van chroomverontreiniging – hetgeen onmiskenbaar vaststaat gelet op de onderzoeken en briefwisseling die bij de OVAM beschikbaar zijn – kan op zich hinder of nadelen met zich meebrengen voor de verzoekende partij.

Het voorgaande dwingt des te meer aangezien de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning noodzakelijkerwijs graafwerken en grondverzet impliceert, waardoor chroomverontreiniging verder verspreid kan worden (zeker indien niet de nodige voorzorgsmaatregelen genomen worden) met de nodige hinder of nadelen voor de verzoekende partij die nabij de bouwplaats woont.

...

Gelet op het voorgaande is het in deze dan ook bijzonder kort door de bocht en zelfs kennelijk onredelijk om te besluiten dat er geen causaal verband is tussen de bestreden beslissing en de chroomverontreiniging.

Zeker gelet op feit dat in het beroepschrift expliciet gewezen werd op de gezondheidsschade die de chroomverontreiniging met zich kan meebrengen (= hinder of nadeel) en het feit dat de verzoekende partij – die nabij de bouwplaats woont - met deze chroomverontreiniging geconfronteerd kan worden wanneer de werkzaamheden overeenkomstig de stedenbouwkundige vergunning uitgevoerd zou worden (= (on)rechtstreeks causaal verband).

In elk geval staat vast dat louter de onduidelijkheid omtrent de ‘herkomst’ van de chroomverontreiniging niet de beweerde afwezigheid van een causaal verband kan schragen, zodat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is.

Ook wat betreft de problematiek inzake fijn stof, kan in casu onmogelijk betwist worden dat het distributiecentrum in feite een risico-‘hotspot’ op vlak van fijn stof met zich meebrengt, gelet op de talrijke transportbewegingen die hiermee gepaard zullen gaan.

Dit wordt ook uitdrukkelijk in het beroepschrift aangehaald onder verwijzing naar wetenschappelijke publicaties en rapportering waaruit blijkt dat “binnen de sector van het wegverkeer de grootste emissies afkomstig zijn van dieserverkeer en dat transport en meer in het bijzonder wegverkeer het grootste aandeel heeft in de emissies enerzijds en overschrijdingen anderzijds”.

Daarbij mag ook niet uit het oog verloren worden dat het aanvraagdossier een MOBER (stuk 9d, pg. 16-18) bevat, waaruit blijkt dat het bouwproject alleen al een bijkomende mobiliteitsimpact heeft van in totaal 938 voertuigbewegingen en 188 vrachtwagenbewegingen per etmaal.

De tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning heeft aldus noodzakelijkerwijs een mobiliteitsimpact met de nodige hinder of nadelen op vlak van fijn stof (en mobiliteit) voor de verzoekende partij die nabij de bouwplaats woont.

Gelet op het voorgaande is het in deze dan ook bijzonder kort door de bocht en zelfs kennelijk onredelijk om te besluiten dat er geen causaal verband is tussen de mobiliteitsimpact m.b.t. de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning en de fijn stof-problematiek.

In elk geval staat vast dat de verwerende partij het MOBER, zoals opgenomen in het aanvraagdossier, bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroepschrift van de

verzoekende partij volledig buiten beschouwing heeft gelaten, hetgeen niet alleen kennelijk onredelijk is en allerm minst getuigt van een zorgvuldig onderzoek van het beroepschrift van de verzoekende partij wat betreft de ontvankelijkheid, maar daarenboven ook leidt tot de vaststelling dat de bestreden beslissing ter zake niet afdoende gemotiveerd werd.

Tot slot beperkt de verwerende partij haar onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beroepschrift van de verzoekende partij tot de omschrijving van de hinder of nadelen in de zogenaamde 'derde legaliteitsbelemmering'.

De hinder en nadelen, zoals opgenomen onder de andere 'legaliteitsbelemmeringen' van het beroepschrift laat zij volstrekt ongemoeid, hetgeen uiteraard niet kan.

De verzoekende partij wenst dienaangaande in het bijzonder (doch zonder limitatief te willen zijn) te wijzen op volgende relevante passages uit zijn administratief beroepschrift (stuk 4a):

Pg. 1: "We zijn vooral bezorgd om de gezondheid van de buurtbewoners en de impact die een distributiecentrum van dergelijke omvang op onze leefomgeving zal hebben."

Pg. 4: "Wij gaan niet akkoord met het college dat een bouwhoogte van 26m toelaatbaar is en kan vergund worden. Immers wordt in het GRUP nergens vermeld dat "de maximale bouwhoogte van 1 bouwlaag boven het maaiveld ter hoogte van de hoogst gelegen plaats van het bedrijventerrein" zich beperkt tot deze hoogst gelegen plaats, noch wordt aangegeven hoever dit dient aangehouden te worden. Dit geeft duidelijk aan dat dit voorschrift bijgevolg voor de volledige site geldt en nergens hoger mag zijn dat één bouwlaag boven het maaiveld ter hoogte van de hoogst gelegen plaats. De vergunde bouwhoogte is dan ook in strijd met het GRUP."

-> dit wijst onmiskenbaar op de vrees voor visuele hinder in hoofde van de verzoekende partij.

Pg. 4: "Het college stelt dat er geen absolute verplichting is om de bufferstrook volledig in te richten als groenscherm en dat daarom onderbrekingen in de buffer toelaatbaar zijn daar ze zeer plaatselijk zijn en te verwaarlozen. Evenwel stelt het GRUP dat "De functie van de buffer bestaat uit een visuele afscherming en de buffering van de bedrijfsactiviteiten ten opzichte van de omgeving." Dit impliceert dat er een volledige visuele afscherming dient gegarandeerd te worden en wordt bekrachtigd door het college zelf dat de exploitatie afgeschermd zal worden met een groenbuffer (zie toetsing aan de goede ruimtelijke ordening). Dit impliceert eveneens dat wanneer er onderbrekingen zijn in de buffer, er andere maatregelen moeten genomen worden om dit te bewerkstelligen. Naar onze mening is er geen afdoende afscherming waardoor de vergunning in strijd is met het GRUP. Immers, er zullen niet alleen doorheen de openingen in de buffer (thv hoogspanningslijnen, thv Rekkembeek en thv fietspad) bedrijfsactiviteiten (bvb aankomend en vertrekkend vrachtverkeer) en/of bedrijfsgebouwen zichtbaar zijn; ook op andere plaatsen in de buffer zullen de bedrijfsgebouwen (bvb gebouw van 26m hoog) zichtbaar blijven."

-> ook dit wijst onmiskenbaar op de vrees voor visuele hinder in hoofde van de verzoekende partij.

Pg. 4: “De verkeerstechnische maatregelen voorzien voor het aansluitingspunt van de transportzone op de Triloystraat zijn vooral gericht op het vrachtverkeer. Er worden nergens maatregelen vermeld om te verhinderen dat auto’s, bestelwagens, lichte vrachtwagens van het personeel en/of cliënteel toegang nemen via het woongebied thv de Triloystraat. (...)”
-> dit wijst onmiskenbaar op de vrees voor mobiliteitshinder in hoofde van de verzoekende partij.

...

Dit is in casu niet het geval nu de verwerende partij de hierboven aangehaalde hinderaspecten, zoals expliciet opgenomen in het beroepschrift, volledig buiten beschouwing laat bij de beoordeling van het ontvankelijkheidsaspect, zodat dit allerminst getuigt van een zorgvuldig onderzoek vanwege de verwerende partij.

Minstens blijkt uit de bestreden beslissing nergens dat de verwerende partij in het kader van haar beslissing inzake onontvankelijkheid rekening heeft gehouden met alle relevante gegevens, zoals o.m. ook opgenomen onder de andere ‘legaliteitsbelemmeringen’ in het beroepschrift van de verzoekende partij, zodat de bestreden beslissing ter zake allerminst afdoende gemotiveerd werd.

...”

De eerste tussenkomende partij repliceert onder meer:

“ ...

Dat het administratief beroep van verzoekende partij te streng werd beoordeeld door verwerende partij, omdat hij als particulier een “leek” is op vlak van de administratieve procedures inzake ruimtelijke ordening kan uiteraard niet aanvaard worden.

Elk beroepschrift moet immers op dezelfde manier beoordeeld worden, ongeacht of het door een advocaat, een adviseur of een particulier wordt opgesteld. De ontvankelijkheidsvoorwaarden zijn immers dezelfde voor iedereen. Dar anders over oordelen zou een schending inhouden van het gelijkheidsbeginsel. Het was ook de eigen keuze van “de buurtbewoners” om geen advocaat of ander adviseur te raadplegen en het beroepschrift zelf op te stellen. Dit onderdeel van het middel is alleszins **ongegron**d.

...

Algemeen moet vastgesteld worden dat ook in het verzoekschrift tot nietigverklaring die elementen niet concreet worden betrokken op de persoonlijke situatie van verzoekende partij. Bovendien kan het uiteraard niet betwist worden dat de tekortkomingen van het administratief beroepschrift niet rechtgezet kunnen worden in een later verzoekschrift (zoals ook de motivering van een bestreden beslissing niet achteraf kan gegeven worden).

Bovendien zijn de door verzoekende partij ingeroepen bezwaren **ongegron**d en is er **geen (on)rechtstreeks causaal verband** tussen de uitvoering van de vergunningsbeslissing en de beweerdte hinder of nadelen. Minstens wordt dat niet aangetoond, niet in het administratief beroep en zelfs niet in het verzoekschrift tot nietigverklaring.

Volgens verzoekende partij zou de loutere aanwezigheid van chroomverontreiniging hinder of nadelen met zich mee kunnen brengen. De aanwezigheid van bodemverontreiniging is in ieder geval **geen gevolg** van de bestreden vergunning. Dit bezwaar werd ook

ondervangen door het opleggen van een vergunningsvoorwaarde in de beslissing van tussenkomende partij in eerste administratieve aanleg:

...

Verzoekende partij verwijst ook naar de mobiliteitsimpact, de problematiek van het fijn stof naar mogelijke visuele hinder. Ook over deze elementen wordt in het administratief beroep slechts in zeer algemene termen gesproken.

Die elementen worden niet betrokken op de concrete situatie van verzoekende partij. Hoe zullen de mobiliteitsaspecten die verbonden zijn aan de aanvraag de persoonlijke situatie van verzoekende partij concreet beïnvloeden. Welke concrete visuele hinder zal er voor verzoekende partij voortvloeien uit het vergunde project. Hetzelfde geldt voor de problematiek van het fijn stof.

In het administratief beroepschrift wordt bovendien nergens aangetoond wat het causaal verband is tussen de gevraagde stedenbouwkundige vergunning en de (niet aangetoonde) hinderaspecten inzake mobiliteit, fijn stof e.a.

Verzoekende partij beroep zich ook ten onrechte op een schending van de formele en de materiële **motiveringsplicht**.

...

In het verzoek tot vernietiging brengt verzoekende partij geen elementen aan die aantonen dat de motivering van de bestreden beslissing niet pertinent of niet draagkrachtig zou zijn.

...”

De tweede tussenkomende partij stelt onder meer:

“ ...

Het beroepschrift bevat geen expliciete vermelding van hinder en/of nadelen. De verzoekende partij bevestigt dit overigens ook in haar verzoekschrift.

Het beroepschrift verwijst onder het punt 3 wel naar **de bestaande aanwezigheid van chroom in de omgeving**. De beroepsindieners beschrijven hierbij de chroom die aanwezig zou zijn én zij verwijzen naar een **aantal algemene wetenschappelijke studies** omtrent chroom. In het beroep wordt verder gewezen op de nadelige effecten van fijn stof. Ook hier gaat het om een **algemene beschrijving van fijn stof** (niet geconcretiseerd op de specifieke situatie) en de verwijzing naar een aantal algemene wetenschappelijke studies. Dit volstaat niet:

- Er wordt nergens verduidelijkt waar de heer [REDACTED] (m.n. de enige buurtbewoners waarvan het beroep als ontvankelijk werd aanzien) precies woont én welke impact hij precies zal ondervinden van de chroom. Zo is het bv. niet duidelijk of er ter hoogte van de eigendom van de heer [REDACTED] chroom aanwezig is.

Voor wat het fijn stof betreft wordt niet verduidelijkt wat de bestaande kwaliteit is in het desbetreffende omgeving en of er zich een verslechtering zal voordoen. Het volstaat niet om op de algemene risico's van fijn stof te wijzen, zonder te verduidelijken dat er in de

desbetreffende context risico's bestaan. Het is niet duidelijk of een eventuele verslechtering zich zou manifesteren in hoofde van de heer [REDACTED].

Er wordt m.a.w. geen persoonlijke hinder in hoofde van de heer [REDACTED] aangetoond.

- In het beroepschrift wordt niet aangetoond dat de chroomverontreiniging en het fijn stof verband houden met het voorwerp van de bestreden beslissing.

Zoals in het beroepschrift zelf wordt bevestigd, gaat het om een bestaande aanwezigheid van chroom. Deze chroom is ter plaatse aanwezig, los van het voorwerp van de vergunningsbeslissing. Gelet op een aantal verplichtingen uit de bodemregelgeving, zal de realisatie van het project overigens zorgen voor een verbetering van de bestaande situatie op dit punt.

Ook wat de aanwezigheid van het fijn stof betreft, wordt een dergelijk causaal verband niet aangetoond. In het beroepschrift wordt de luchtkwaliteit voor gans Vlaanderen aangehaald en studies hieromtrent, maar wordt dit niet geconcretiseerd voor de desbetreffende omgeving. Evenmin wordt aangetoond dat het voorwerp van de bestreden beslissing tot een verslechtering zal leiden.

De deputatie heeft dit bij de beoordeling van het beroepschrift ook bevestigd. De deputatie stelt - kort samengevat – het volgende vast:

- Het beroepschrift bevat geen expliciete omschrijving van hinder of nadelen
- Het fijn stof en de chroom niet worden geconcretiseerd
- Niet wordt aangetoond dat de chroom en het fijn stof verband houden met het voorwerp van de bestreden beslissing

...

Zoals hoger vermeld, werd het persoonlijk nadeel in hoofde van de heer [REDACTED] niet aangetoond, is het niet duidelijk hoe de chroom en het fijn stof zich manifesteren en hoe de bestreden beslissing op dit punt een verslechtering van de bestaande situatie (en hinder in hoofde van de heer [REDACTED]) zou genereren.

...”

De derde tussenkomende partij stelt onder meer:

“ ...

Over het eerste onderdeel. Moet de ontvankelijkheid van een georganiseerd administratief beroep anders beoordeeld worden voor ‘leken’ dan voor partijen bijgestaan door een advocaat? Neen.

...

Over het tweede onderdeel. Is er een voldoende, persoonlijke individualiseerde belangenomschrijving in het beroepschrift bij de deputatie? Neen.

Er is niet eens een belangenomschrijving in het beroepschrift.

...

Geen locatiegegevens.

In het beroepschrift bij de deputatie wordt helemaal niet toegelicht waar de beroepende buurtbewoners wonen in relatie tot het voorwerp van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. Dit geldt dus ook voor verzoekende partij. Er is geen kaart toegevoegd, er is geen toelichting over de afstand, er wordt niets gezegd over het reliëf, noch over de windrichting ter plaatse, allemaal belangrijke elementen bij de beoordeling van het belang. Er wordt evenmin iets gezegd over landschapselementen (zoals een haag, een bos, e.d.m.) dewelke eventueel het zicht naar de vergunde site van tussenkomende partij zou kunnen belemmeren.

...

Geen individualisering van het belang.

Zoals hoger toegelicht, gaat het beroepschrift voor de deputatie niet uit van verzoekende partij, maar wel van een 'buurtcomité' bestaande uit meer dan 50 'buurtbewoners' (ook al wonen velen van hen op talrijke kilometers van de projectzone).

Het administratief beroep is ook op deze wijze opgesteld. Bij de bespreking van de verschillende middelen wordt soms ingegaan op de effecten van de vergunningsaanvraag, maar dan telkens abstract of, misschien beter gezegd, collectief, dus zonder individualisering naar elk van de buurtbewoners.

...

In casu is in het beroepschrift weliswaar sprake van gezondheidsschade, van een invloed op grondwaterstromingspatronen, van ernstige verontreiniging via (fijn-) stof, grond en grondwater, van zichtopeningen doorheen de buffer en van de omstandigheid dat verkeer gebeurlijk toegang kan nemen via het woongebied t.h.v. de Triloystraat', maar er wordt op geen enkele manier toegelicht wat de impact daarvan is op verzoeker zelf.

Zal hij zelf, in acht genomen de afstand en de ligging ten opzichte van het bouwproject gezondheidsrisico's lopen? Zal hij worden geconfronteerd met nadelige gevolgen van stof, grond en grondwater in acht genomen het reliëf en de windrichting? Wordt zijn woning geconfronteerd met de visuele nadelen? En ligt zijn huis in het woongebied ter hoogte van de Triloystraat? Het antwoord op al deze vragen is niet te lezen in het beroepschrift voor de deputatie (en zelfs niet in eens in het verzoekschrift voor uw Raad)...

Hoger werd toegelicht dat de woning van verzoekende partij geen rechtstreeks zicht heeft op de projectsite, er op meer dan 400 meter van ligt, ervan afgeschermd is door begroening en andere gebouwen en niet rechtstreeks aangesloten is aan de Triloystraat...

Derde onderdeel. Bevat de bestreden beslissing een motiveringsgebrek doordat enkel op de hinderelementen zou zijn ingegaan waarvan sprake in de derde legaliteitsbelemmering? Neen.

...

De uitdrukkelijk gemotiveerde reden tot onontvankelijkheid is dat het beroepschrift geen expliciete omschrijving van de hinder of nadelen omvat.

In de bestreden beslissing wordt letterlijk gesteld dat beroepsindieners 'op geen enkele wijze aannemelijk maken persoonlijk rechtstreeks of onrechtstreekse hinder of nadeel te zullen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing'. Dit is de essentie van de bestreden beslissing.

Er wordt op gewezen dat beroepsindiener haar persoonlijk, direct en actueel belang dient aan te tonen en dit aan de hand van voldoende waarschijnlijk gemaakte hinder en nadelen waarbij het causaal verband met de bestreden beslissing op het eerste zicht niet betwistbaar is. Het louter nabuurschap op zich volstaat, aldus verwerende partij, niet om te doen besluiten dat er sprake is van een rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadeel.

...

Visuele hinder?

De loutere omstandigheid dat men niet akkoord gaat met de bouwhoogte van 26 meter, geeft niet aan dat er een visuele hinder is. De omstandigheid dat er openingen in de buffer zouden zijn en dat op 'andere plaatsen in de buffer de bedrijfsgebouwen zichtbaar blijven' toont op geen enkele wijze aan dat verzoekende partij zelf met dergelijke zichtnadelen geconfronteerd worden en evenmin dat deze zichtnadelen een minimale ernst hebben opdat zij volstaan om de stedenbouwkundige vergunning van een derde te kunnen aanvechten.

Er is meer. Verzoekende partij heeft aantoonbaar geen zichtnadelen door de bestreden beslissing, louter de de ligging van zijn eigendom.

Mobiliteitshinder?

Dat in het beroepschrift wordt verweten dat er geen maatregelen vermeld zijn in de vergunningsbeslissing in eerste aanleg om te verhinderen dat vervoer toegang kan nemen via het woongebied ter hoogte van de Triloystraat doet helemaal niet blijken dat verzoekende partij daar zelf een probleem mee heeft.

Er is meer. De eigendom van verzoekende partij ligt niet aan de Triloystraat. De Bedevaartweg is perfect aan de Moeskroensesteenweg/Gentstraat ontsloten via de Blauwkasteelstraat:

Bodemverontreiniging.

In de bestreden beslissing wordt terecht toegelicht dat de bodemverontreiniging met chroom op geen enkele wijze in verband staat met stedenbouwkundige vergunningsaanvraag.

Indien de nieuwe eigenaar de gronden van de site LAR-Zuid kon verwerven, dan is dit enkel mogelijk na een bodemattest en dus met akkoord van OVAM.

In de mate er al een saneringsplichtige chroomverontreiniging op de site LAR-Zuid is bewezen, quod non, is de saneringsplicht een verantwoordelijkheid van diegene die de bodemverontreiniging heeft veroorzaakt, minstens van de vorige eigenaar.

In geen geval heeft de beweerdelijke chroomverontreiniging een causaal verband met de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag van tussenkomende partij. Immers is de bodemreglementering om van de ruimtelijke ordening te onderscheiden, sectorale reglementering is.

Hoogstens kan de bouwheer geconfronteerd worden met de reglementering inzake het bodemverzet gelden, hetgeen dan betekent dat de gebeurlijk verontreinigde grond wordt ... weggehaald.

In elk geval is de site van de chroomverontreiniging zeer ver afgelegen van verzoekende partij.

Fijn stof.

Wat tenslotte het fijn stof betreft, beperkt verwerende partij zich tot de vaststelling dat de grootste emissies afkomstig zijn van dieselverkeer (gegeven waarmee verzoekende partij blijkbaar mee eens is), maar dat 'een algemene verwijzing naar een rapport geenszins aannemelijk maakt dat het project op zich in concreto naar de beroepsindieners toe persoonlijk rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadeel met zich meebrengt.'

In deze is het niet eens de vraag of er sprake kan zijn van fijn stof of niet tengevolge het vergunde bouwproject, maar wel of er voldoende aanwijzingen zijn in het beroepschrift die maken dat verzoekende partij met deze hindernadelen zal geconfronteerd worden, zodanig dat hij een voldoende belang heeft om de deputatie (en uw Raad) te vatten. Quod non.

Aldus is er van een motiveringsgebrek geen sprake.

Is de deputatie gebonden door het oordeel van het college van burgemeester en schepenen? Neen.

...

Devolutief karakter van het hoger beroep.

Er is meer.

In het kader van het administratief beroep tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, onderzoekt de deputatie de aanvraag in haar volledigheid (art. 4.7.21, §1 VCRO). De devolutieve werking van het administratief beroep impliceert derhalve dat de deputatie een volledig nieuwe vergunningsbeslissing neemt, los van wat het college van burgemeester en schepenen hierover had geoordeeld.

Verwerende partij is dan ook geenszins gebonden door de 'ontvankelijkheidsbeoordeling' van de bezwaarschriften door het college van burgemeester en schepenen, des te meer omdat de ontvankelijkheidscontrole van het bezwaarschrift anders is dan deze van een beroepschrift.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Zoals reeds vastgesteld bij de bespreking van het belang in hoofde van de verzoekende partij onder de vorige titel, wordt in de bestreden beslissing het administratief beroep, in zoverre ingesteld door de verzoekende partij, onontvankelijk bevonden op grond van de overwegingen dat het causaal verband tussen de bestreden beslissing en chroomverontreiniging niet voorhanden is en dat "een algemene verwijzing naar een rapport" niet aannemelijk maakt dat het bestreden project

persoonlijke hinder of nadelen meebrengt. Het administratief beroep wordt niet onontvankelijk bevonden omdat het zou zijn ingediend namens buurtbewoners, noch omdat het zou gericht zijn naar de verkeerde instantie en evenmin omwille van het ontbreken van een volmacht.

De argumentatie van de tussenkomende partijen die verder reikt dan de motieven waarop het bestreden besluit steunt en waarover de verwerende partij zich niet heeft uitgesproken in de bestreden beslissing of zich integendeel in tegengestelde zin heeft uitgesproken, valt buiten het debat van onderliggende zaak. De bevoegdheid van de Raad als wettigheidsrechter is in onderliggende zaak immers beperkt tot het nagaan of de verwerende partij in de bestreden beslissing op grond van de erin opgenomen motieven op een deugdelijke wijze tot de conclusie kon komen dat het administratief beroep in hoofde van de verzoekende partij onontvankelijk is. Op de argumentatie van de tussenkomende partijen dat het administratief beroep nog op andere punten onontvankelijk zou zijn, dient derhalve niet te worden ingegaan. Evenmin dient te worden ingegaan op de argumentatie van de derde tussenkomende partij dat het administratief geen locatiegegevens bevat, dat het beroepsschrift uitgaat van een buurtcomité, dat een geïndividualiseerde, gepersonaliseerde belangenomschrijving ontbreekt en dat er geen visuele hinder en mobiliteitshinder kan weerhouden worden in hoofde van de verzoekende partij. Deze argumentatie staat los van de wettigheidstoets van de bestreden beslissing.

2.

Artikel 1, § 1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, bepaalt het volgende:

“ ...

Indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, omvat het beroepsschrift tevens een omschrijving van deze hinder of nadelen.

...”

Het volstaat dat een beroepsindiener aannemelijk maakt dat het risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing.

3.

De verwerende partij neemt in de bestreden beslissing aan dat het beroepsschrift een uiteenzetting bevat van hinder en nadelen onder de “derde legaliteitsbelemmering”.

De zogenaamde derde legaliteitsbelemmering luidt als volgt:

“ ...

3. De vergunning is op basis van de pertinente risico's voor de volksgezondheid en impact op de leefkwaliteit en omgeving onaanvaardbaar

Wij zijn er ons van bewust dat de beoordeling van deze, aspecten hoofdzakelijk deel uitmaken van een milieuvergunning. Evenwel vinden wij het de verantwoordelijkheid van de overheid om het voorzorgsprincipe te hanteren als er duidelijke aanwijzingen zijn dat er een risico is voor de gezondheid van haar burgers. Het voorzorgsprincipe wordt vermeld in artikel 191 van het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (EU). Het beoogt een degelijke milieubescherming in geval van risico. In

de praktijk echter is het toepassingsgebied van het beginsel veel ruimer en strekt het zich tevens uit tot het consumentenbeleid en het Europese beleid inzake voedingsmiddelen, de gezondheid van mensen, dieren en planten (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content>). Aan de beslissing tot toepassing van het voorzorgsbeginsel moeten drie specifieke beginselen ten grondslag liggen:

- een zo volledig mogelijke wetenschappelijke evaluatie en, indien mogelijk, de mate van wetenschappelijke onzekerheid;
- een evaluatie van het risico en de potentiële gevolgen van niet-handelen;
- de deelname van alle betrokken partijen aan de studie van de voorzorgsmaatregelen, zodra de resultaten van de wetenschappelijke evaluatie en/of risico-evaluatie beschikbaar zijn

Wij zijn van mening dat er voldoende wetenschappelijke gegevens beschikbaar zijn die erop wijzen dat de realisatie van LAR-zuid een reëel risico inhoudt voor de gezondheid van omwonenden. Bovendien ontbreken een volledige evaluatie van dit risico alsook afdoende maatregelen. Daarom verzoeken wij met aandring de stedenbouwkundige vergunning nietig te verklaren op basis van het voorzorgsprincipe en dit onafhankelijk van de beslissing met betrekking tot de milieuvergunning. Ter argumentatie wordt de nadruk gelegd op de Chroomverontreiniging en de generatie van fijn stof, zoals hieronder aangegeven.

a) Chroom(VI) verontreiniging op LAR-noord en LAR-zuid

Als buurtbewoners willen wij u wijzen op onze bijzonder sterke bezorgdheid omtrent de Chroom(VI) verontreiniging op LAR-noord en LAR-zuid, en onze vrees dat wijzelf en onze kinderen gezondheidsschade zullen oplopen ingevolge het inademen van fijn stof beladen met Chroom(VI) partikels, door contact met de huid of orale opname met Chroom(VI) verontreinigd stof, aarde of andere substraten. Chroom(VI) bezit immers toxische, mutagene en kankerverwekkende eigenschappen die volgens de wetenschappelijke literatuur snel kan diffunderen via de bodem en het grondwater (Barrera-Díaz et al., 2012).

Thv **LAR-noord** (berm E17) is er een zware Chroomverontreiniging aanwezig die blijkbaar te wijten is aan ophogingsmateriaal, bestaande uit Chroomhoudende afvalstoffen afkomstig van een meststoffenfabriek, dat gebruikt werd bij de aanleg van de E17 in de jaren 1960. Uit het beschrijvend bodemonderzoek van LAR (dd. 28/07/2006 uitgevoerd door Soresma nv) blijkt dat het **volume verontreinigde grond** met concentraties aan Chroom van boven de 80% van de geldende bodemsaneringsnorm geschat kan worden op 42.800m³. Het **grondwater** met concentraties aan Chroom van boven de 80% van de geldende bodemsaneringsnorm kan geschat worden op ca. 78.585m³. Het volume grondwater met concentraties boven de achtergrondwaarde wordt geschat op ca. 126.330m³. Deze **zeer grote hoeveelheden verontreinigde bodem en grondwater** zijn bijzonder onrustwekkend zeker als men ook de **gemeten hallucinant hoge concentraties aan Chroom(VI)** van 200.000µg/l grondwater in rekening brengt. De bodemsaneringsnorm voor Chroom(VI) in grondwater bedraagt immers 50µg/l; dit impliceert een **overschrijdingsfactor van 4000**. Pilootproeven tot saneren uitgevoerd in 2008 blijken tot nu toe niet succesvol en de enige maatregel die werd genomen om verspreiding van deze verontreiniging en humane blootstelling tegen te gaan, is het plaatsen van een afdekfolie (eveneens in 2008). Hierdoor heeft de verontreiniging tientallen jaren de kans gehad zich te verspreiden.

Op basis van **recent verkregen informatie** van OVAM (email verkeer van 14 december 2015) is het duidelijk dat er eveneens **thv LAR-zuid een verdergaande verspreiding van dé Chroom verontreiniging is** dan wat men tot nu toe heeft aangenomen. De herkomst van deze Chroomverontreiniging is nog niet gekend. Evenwel is het aannemelijk dat uitloging van Chroom en Chroom(VI) van LAR-noord naar het projectgebied (LAR-zuid) reëel is en wel voor volgende redenen:

- In de mail van OVAM dd. 9 juli 2015 aan ons gericht, wordt gesteld: "Hoe het komt dat aan de zuidkant van de E17 ook (weliswaar lichte) overschrijding van de bodemsaneringsnorm voor Chroom in het grondwater van 1 peilbuis werd vastgesteld, is op basis van de huidige technische gegevens niet helemaal duidelijk. Mogelijk is bij de aanleg van de E17 een deel grond er toch terecht gekomen en zat er op deze plaats Chroom in de bodem die is uitgelooft, mogelijk was er toch wat verspreiding via het grondwater." Ook in het standaard technisch verslag opgesteld door een erkende bodemsaneringsdeskundige wordt gesteld dat de **verontreiniging zich via het grondwater heeft verspreid**. Dit is bijzonder belangrijk, daar bij de realisatie van LAR-zuid werken zullen uitgevoerd worden die ongetwijfeld een invloed zullen hebben op

- grondwaterstromingspatronen. Hierbij moet tevens de grondwaterstroming worden ingecalculleerd, met aandacht voor het feit of deze constant is dan wel varieert (Hung et al., 2009). De

onderzoeksgroep van Loyaux et al. (2001) stelt "Analyses of soil samples reveal that chromium is preferentially located in the soil profile at the fluctuation of the groundwater level". Dat het in rekening nemen van de grondwaterstroom van belang is, wordt gestaafd door de vaststelling dat in een peilbuis voor grondwater ter hoogte van de berm langs de zuidelijke kant van de E17, de bodemsaneringsnorm in het grondwater voor Chroom 4,8 maal wordt overschreden.

○ De wetenschappelijke literatuur wijst op het **zeer mobiele karakter van Chroom(VI)** (Hung et al., 2009). Wat wetenschappers reeds meermaals hebben bewezen, wordt bevestigd aan de hand van de resultaten van de wateranalyses inzake Chroom en Chroom(VI) gehalte. In een peilbuis voor grondwater ter hoogte van de berm langs de zuidelijke kant van de E17, wordt de bodemsaneringsnorm in het grondwater voor Chroom 4,8 maal overschreden, waarbij de concentratie voor Chroom(VI) in het grondwater de bodemsaneringsnorm voor Chroom (totaal) 3 maal overschrijdt (Saneco, beperkt bodemonderzoek dd 21/08/2015). Saneco geeft zelf aan dat **de verontreiniging zich via het grondwater heeft verspreid**. In een studie van de onderzoeksgroep van Loyaux-Lawniczak et al. (2001) stelt men zelfs nog verontreinigd grondwater vast op 160m van een met Chroom(VI) verontreinigd gebied. Ook de groep van Dong et al. (2009) geeft aan: "But Cr(VI) had high mobility and may move fast to groundwater". In het meest verontreinigde staal waarbij gehalten van 190 resp. 2700 mg/kg Chroom(VI) en totaal Chroom werden gedetecteerd, was de pH van de bodem 8,5. Dit is belangrijk, vermits een hoge pH vrijstelling van Chroom(VI) in het grondwater zou induceren: "under elevated pH conditions that have led to secondary-mineral-mediated release of Cr(VI) to groundwater" (Broadway et al., 2010). We maken ons dan ook bijzonder sterk zorgen over de impact die de talrijke werkzaamheden (aanleggen en opvullen bufferbekkens, groenzones, nivelleren van het terrein, graven voor riolerings- en andere werken, verleggen & verbreden waterlopen) zullen hebben op de uitbreiding van de bestaande ernstige verontreiniging. Bijzonder cruciaal in dit kader is de volgende statement "Possibilities for predicting long-term environmental hazards of heavy metals are limited. Due to the complexity of soil system and variability of numerous influencing factors, long-term prognosis on the mobilization of heavy metals in soils is highly uncertain" (Dong et al., 2009). We maken ons dan ook bijzonder sterk zorgen over de impact die de talrijke graafwerkzaamheden (aanleggen en opvullen bufferbekkens, groenzones, nivelleren van het terrein, graven voor funderingen en riolerings- en andere voorzieningen, verleggen & verbreden waterlopen) zullen hebben op de uitbreiding van de bestaande ernstige verontreiniging via (fijn) stof, grond en grondwater. Hierbij komt nog het feit dat het volledige projectgebied matig tot zeer gevoelig is voor grondwaterstroming (type 1 & 2). Dit impliceert dat de geplande werken de grondwaterstroming kunnen beïnvloeden of verstoren, mét een belangrijke impact op de verspreiding van de in het grondwater aanwezige Chroom. Uit de wetenschappelijke literatuur blijkt dat een accurate inschatting van de verspreiding van de verontreiniging de eerste en cruciale stap is. Ik citeer hierbij de zeer recente uitspraak van een ervaren onderzoeksgroep in deze materie: "Characterizing the leachate constitutes only the first step of a full assessment of the overall environmental impact" (Butera et al., 2015); zo ook "... concerns about the mobility of Chromium must address its movement into groundwater" (James, 1996). Bijkomend nog wordt aangegeven dat het bijzonder moeilijk is een inschatting te maken van hoe de verontreiniging zich zal gedragen op langere termijn "Possibilities for predicting long-term environmental hazards of heavy metals are limited. Due to the complexity of soil system and variability of numerous influencing factors, long-term prognosis on the mobilization of heavy metals in soils is highly uncertain" (Dong et al., 2009). Dit is niet enkel belangrijk om de wijze van de verspreiding te kunnen bepalen en adequate maatregelen te nemen. In het kader van de nulbalans voor grondverzet, waarbij de uitgegraven grond zal gebruikt worden voor taluds in de bufferstrook, is dit eveneens van groot belang om geen verdere verspreiding in de hand te werken.

In de wetenschappelijke literatuur wordt geduid op het **heterogene karakter van Chroom** verontreiniging waarbij niet- en wel verontreinigde stalen op korte afstand van elkaar worden aangetroffen (Loyaux-Lawniczak et al., 2001; Broadway et al., 2010). Dit toont het belangrijke risico aan van enkel voort te gaan op enkele verspreide staalnames om een partij grond al dan niet "schoon" te verklaren waardoor dit vals negatieve resultaten kan genereren en de verontreiniging op die manier nog verder wordt verspreid met een negatieve impact op de omwonenden en milieu tot gevolg.

De wetenschappelijke literatuur wijst erop dat verontreiniging kan ontstaan door afzet van stofpartikels beladen met Chroom(VI) afkomstig van een verontreinigde site: "Consequently, atmospheric deposition of dust particles forms a serious problem and can also be responsible for the elevated contents encountered in soil samples" (Shtiza et al., 2005). Vermits de sterk verontreinigde grond ten noorden van de E17 pas

na 30 jaar afgedekt werd én er bijkomend nog een sterk verontreinigd deel ten zuiden van de E17 is aangetroffen dat al meer dan 50 (!) jaar volledig onafgedekt bleef en nog altijd is, **is de mogelijkheid dat ook de oorspronkelijk niet verontreinigde omgeving werd verontreinigd meer dan reëel**. Men heeft tot op heden hiermee helemaal geen rekening gehouden waardoor verder onderzoek zich dan ook uitermate sterk opdringt.

Chroom(VI) is een zeer mobiele molecule die volgens de wetenschappelijke literatuur snel kan diffunderen via de bodem en het grondwater (Dong et al., 2009; Hung et al., 2009; Sultana et al., 2014; He et al., 2015), waardoor het afdekken van verontreinigde zones enkel een tijdelijke maatregel is die de verspreiding via bodem of grondwater NIET tegengaat. Bijkomend stellen wij ons de vraag in hoeverre het uitgraven van dergelijke grote hoeveelheid grond en het opvullen met water geen bepaalde (osmotische) krachten of wijzigingen in grondwaterpatronen zal induceren waardoor de omliggende verontreiniging zich zal uitbreiden en eventueel Chroom en Chroom(VI) in het bufferbekken zullen insijpelen, met alle gevolgen van dien. Zoals reeds ettelijke malen gesteld is Chroom(VI) een zeer beweeglijke molecule waardoor bovenstaand scenario zeker niet ondenkbeeldig is.

Enkel de werkwijze van een volledige inventarisatie, karakterisatie van de uitlozing én sanering laat toe om de gezondheid van de omwonenden, passanten en werkenden zoveel mogelijk te vrijwaren, wat toch een eerste bezorgdheid zou moeten zijn in dit volledige dossier. Het college stelt dat de aanpakken van de - reële of vermeende — Chroomverontreiniging in het projectgebied geregeld wordt via de sectorale regelgeving ter zake, waardoor er geen bijkomende maatregelen nodig zijn op niveau van stedenbouwkundige vergunningen. Zoals hoger blijkt is er onvoldoende kennis van de verontreiniging en de verspreiding op LAR-zuid en zijn er tot nu toe geen benaderingswijzen voor saneren, laat staan resultaten van pilootproeven met een gunstig effect bekend waardoor er adequate maatregelen kunnen worden opgelegd. We zijn dan ook van mening dat het college geen stedenbouwkundige vergunning kan afleveren vooraleer een volledige sanering van de verontreiniging op de LAR (-noord en -zuid) is gebeurd en het gezondheidsrisico verdwenen is.

b) Fijn stof

Talrijke wetenschappelijke publicaties wijzen op de nadelige effecten van luchtverontreiniging op de gezondheid van de omwonenden; deze worden tevens aangehaald door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM): *luchtweginfecties, chronische luchtwegaandoeningen, verhoogde kans op kanker en hartaanvallen ...* (VMM, 2016). Uit een studie van deze laatste (VMM, 2013) blijkt voor zowel ziektelast als kosten **fijn stof** de belangrijkste pollutant te zijn, die verantwoordelijk is voor ongeveer drie kwart van het totaal aantal "disability adjusted life years" (DALY's)'s. De richtlijn 2008/50/EG betreffende luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa sluit luchtkwaliteitsnormen in voor verschillende luchtverontreinigende pollutanten waaronder NO₂. De normen voor NO₂ traden in werking op 1 januari 2010. De Vlaamse Regering heeft op 30 maart 2012 **het luchtkwaliteitsplan voor NO₂** definitief goedgekeurd, waarbij jaarlijks gerapporteerd wordt aan de Vlaamse Regering over de stand van zaken (Beleid Vlaanderen, 2015). Wij citeren uit Rapportering van de stand van zaken 2014 "Luchtkwaliteitsplan NO₂": "In 2013 levert de transportsector de belangrijkste bijdrage tot de NO_x (NO₂)-emissie (61 % in 2013)". ... "De NO_x-emissies van Wegverkeer zijn tussen 2000 en 2013 gedaald van 80.936 tot 56.677 ton. Deze daling komt ... voor rekening van de benzinevoertuigen. Het aandeel van benzinevoertuigen daalde van 11.884 ton in 2000 tot 1.714 ton in 2013 (-86%). De NO_x-emissies van dieselvoertuigen zouden eveneens sterk moeten gedaald zijn ten gevolge van het introduceren van strengere euronormen met sterke vermindering van NO_x-uitstoot maar deze daalden slechts beperkt (van 68.639 ton in 2010 tot 54.908 ton in 2013 of -10%). Onderzoek heeft aangetoond dat in realiteit de euronormen falen voor dieselvoertuigen. Binnen de sector wegverkeer zijn de grootste emissies afkomstig van dieselvoertuigen (96,9% in 2013 ...). Hierbij komt 44,8% van diesel personenwagens en 39,8% van zwaar vrachtverkeer Het resterende is afkomstig van bestelwagens en bussen." ... "Uit de voorgaande hoofdstukken blijkt dat transport en meer in het bijzonder wegverkeer het grootste aandeel heeft in de emissies enerzijds en overschrijdingen anderzijds. Dit grootste aandeel is afkomstig van dieselwagens (personenvervoer en vrachtovervoer)." (Beleid Vlaanderen, 2015). **Wij vrezen dan ook terecht voor een toenemende luchtvervuiling**, met alle negatieve gevolgen van dien.

Wat de impact van **fijn stof** betreft; zijn, zoals door het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie aangegeven, de wetenschappelijke data omtrent het al dan niet tegenhouden van het **fijn stof** door een groene buffer momenteel tegenstrijdig. Meer nog, de internationale wetenschappelijke literatuur heeft

*aangetoond dat vegetatie zowel een afname als toename van de fijn stof concentratie kan genereren "depending on the road-canopy configuration, particle size, and local flow field" (Tong et al., 2015). De bevindingen van voornoemde onderzoeksgroep zijn markant: "An especially interesting finding is that the presence of trees between a source and measurement location reduced the frequency and intensity of concentration spikes while at the same time increasing average concentration." Dit duidt er op dat de aanleg van een **bufferstrook geen garanties biedt tot reductie van fijn stof in de omgeving.***

...

4.

Niettemin beslist de verwerende partij om het administratief beroep onontvankelijk te bevinden op grond van de vaststelling (1) dat er geen causaal verband is tussen de bestreden beslissing en de aangevoerde chroomverontreiniging en (2) dat een algemene verwijzing naar een rapport niet aannemelijk maakt dat het concrete project op zich voor de beroepsindieners persoonlijk rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen zullen meebrengen.

Nog los van de vraag of, zoals de verzoekende partij aanvoert, het beroepsschrift nog meer uiteenzettingen bevat van een risico op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing, kon de verwerende partij op grond van de hiervoor vermelde motieven niet op een deugdelijke wijze beslissen tot het onontvankelijk bevinden van het administratief beroep in zoverre het is ingesteld door de verzoekende partij.

De verzoekende partij stelt zich in het administratief beroepsschrift in het algemeen duidelijk voor als buurtbewoner/omwonende van het bestreden project, een gegeven dat door de verwerende partij in de bestreden beslissing niet verder wordt besproken. Ook in het bijzonder in de uiteenzetting van de zogenaamde derde legaliteitsbelemmering in het beroepsschrift wordt gesproken van "een reëel risico voor de gezondheid van de *omwonenden*". Daarbij wordt dan de nadruk gelegd op chroomverontreiniging en fijn stof. Vervolgens volgt een zeer uitvoerige toelichting over "Chroom (VI) verontreiniging op LAR-noord en LAR-zuid" en een uitvoerige toelichting over "fijn stof".

Voor wat betreft de chroomverontreiniging wordt in deze toelichting expliciet de relatie gelegd met het betrokken bouwperceel, met name wordt aangegeven dat "bij de realisatie van LAR-zuid werken zullen uitgevoerd worden die ongetwijfeld een invloed zullen hebben op de grondwaterstromingspatronen".

Uit de toelichting over 'fijn stof' in het administratief beroepsschrift blijkt afdoende dat de verzoekende partij naar de bijkomende mobiliteit verwijst die de betrokken aanvraag zal genereren. Des te meer indien deze toelichting wordt gelezen in het geheel van de uiteenzettingen in het beroepsschrift, in het bijzonder de volgende passus:

“ ...
Het college stelt dat overleg met de Lijn noodzakelijk is en dat zonder degelijk openbaar vervoersverbinding de werknemers aangewezen zijn op de auto, doch dat het dossier heeft aangetoond dat dit geen impact heeft op geluid, mobiliteit en luchtkwaliteit. Wij kunnen hiermee niet akkoord gaan omdat wij van mening zijn dat er wel degelijk een impact zal zijn op de gezondheid (zie hoger en verder). Bovendien stelt het college dat Van Marcke positief staat t.o.v. duurzaam verkeer en Van Marcke dit zal promoten. Aangezien er geen concrete mogelijkheden zijn m.b.t. openbaar vervoer valt deze belangrijke duurzame mogelijkheid al

*af. Wij vinden het dan ook onaanvaardbaar dat, gezien het aangehaalde essentiële karakter van de verbinding, er geen overleg met de Lijn heeft plaatsgevonden of dat er reeds geen positief advies is verstrekt. Dit laatste zou een conditio sine qua non moeten zijn voor een verantwoord mobiliteitsbeleid, nog des te meer bij het inplannen van een distributiecentrum.
...*

Een vergunningverlenende overheid die beschikt op grond van artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, dient enkel te beoordelen of de beroepsindiener aannemelijk maakt dat het risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing. Deze beoordeling staat los van een beoordeling ten gronde van een aangevoerde legaliteitsbelemmering.

Het is vooreerst niet duidelijk op welke gronden de verwerende partij tot de conclusie komt dat er geen causaal verband is tussen “de opgeworpen chroomverontreiniging” en de bestreden beslissing, hetgeen des te meer zou gelden omdat “de beroepsindiener zelf aangeeft dat de herkomst van chroomverontreiniging nog niet gekend is”. Zoals hiervoor is vastgesteld volstaat het dat een beroepsindiener aannemelijk maakt dat het risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing. Uit de uiteenzettingen in het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij aanvoert dat er een risico bestaat op chroomverontreiniging voor de omwonenden door de bestreden beslissing die werken omvat “die ongetwijfeld een invloed zullen hebben op de grondwaterstromingspatronen”.

Bovendien valt niet in te zien waarom de verwijzing naar wetenschappelijke studies over fijn stof niet kan aannemelijk maken dat er een risico voor de gezondheid van de omwonenden kan zijn voor een project dat gepaard gaat met een ernstige toename van mobiliteit.

5.

De conclusie van het voorgaande is dat de verwerende partij niet op deugdelijke gronden heeft beslist tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partij. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad MENEN, van de bvba GLOBAL DEVELOPMENT SOLUTIONS en van de nv WEGGEVOERDENLAAN PROPERTIES is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 25 februari 2016, waarbij het administratief beroep “ingesteld door de familie [REDACTED] als vertegenwoordiger van de buurtbewoners” tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen van 14 december 2015 houdende het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de derde tussenkomende partij voor het bouwen van een distributiecentrum op de percelen gelegen [REDACTED]zn, met als kadastrale [REDACTED], onontvankelijk verklaard wordt.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 300 euro, 100 euro per tussenkomende partij, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 9 januari 2018 door de vierde kamer.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Jonathan VERSLUYS

Nathalie DE CLERCQ